

uvodom, u kojem je jasno izraženo stanovište Korčulana ovim riječima: »Ovo je razdioba posjeda općine i zajednice Korčule, koji posjedi bijahu u staro vrijeme vlasništvo pojedinih osoba istog otoka, a zatim bijahu tiranski oduzeti i zapremljeni te napokon dođoše u vlasništvo iste općine korčulanske; ista općina sastade se u svojem generalnom vijeću, na glas zvona i oglašivanje glasnika, u crkvi sv. Marka u svrhu, da naročito raspravi dolje naznačeno a i druge stvari, u kojem vijeću bijahu šezdeset i dva vijećnika, te svi složno bez ijednog protivnog glasa uvidješe, da isti posjedi oduzeti raznim osobama istog otoka, kao što je gore rečeno, pravedno i po pravom razlogu treba da se ponovo predadu samim Korčulanima, kao što mora biti po pravu; stoga bi zaključeno, prihvaćeno i potvrđeno dana 16. prosinca godine 1409., indikcije druge, da dvanaest niže naznačenih plemića izvrše razdiobu istih posjeda među sve dobre građane i stanovnike Korčule kako plemiće tako i pučane...« Ovdje se dakako ne ističe, tko je te zemlje pojedinim osobama tiranski oduzeo, ali mislim, da se ne varam, ako tvrdim, da se tu cilja na knezove, i to naročito na one iz kuće Zorzi. Da je bilo pojedinih slučajeva oduzimanja privatnih zemalja sa strane knezova, vrlo je vjerojatno, ali da li se generalno može to tvrditi za sve kneževske zemlje, to ne možemo točno reći, jer za to, kako već prije rekoh, nema izvora. Već u doba dolaska Zorzija govori se o kneževskim zemljama. Nije dakle isključeno, da su možda i prije njih Korčulani bili prisiljeni, da jedan dio svojih zemalja prepuste kao vrelo prihoda kneževskih.

Od ostalih događaja ovog vremena treba spomenuti, kako su Dubrovčani g. 1410. nastojali poduzeti jednu akciju u pitanju stonskih desetina. Znamo naime, kako je g. 1387. sklopljen između njih i korčulanskog biskupa ugovor za dvadeset i devet godina računajući od g. 1378., prema kojemu će biskup mjesto stonskih desetina primati svake godine od Dubrovčana sto dukata. Oni idu sada za tim, da se to plaćanje produži i preko toga roka, koji je eto već izmakao krajem godine 1407. Veliko vijeće njihovo na sjednici od 27. veljače 1410. daje knezu, malom vijeću i vijeću umoljenih ovlaštenje, da isposluje od pape Aleksandra, da se to plaćanje produži za duže vrijeme.¹²³ Ništa se dalje ne spominje tokom ove godine

¹²³ Vidi o tom zapisnik dubrovačkog velikog vijeća u dubrovačkom arhivu.